

המישטרה מאשימה את המפורסם שלה בבגידה ואילו הוא טוען כי המישטרה ניסתה להדיחו לעדות שקר

החליטה לשקר ולהגיד שראו אותם בזמן הרצח. אני הייתי יחד עם האחים כחיל בזמן שתיאמו ביניהם והמציאו דברים. ראיתי איך הם משלמים כסף לעדים, כדי שיגידו דברים שלא ראו, וראיתי איך הם בונים את כל העדויות המשמשות היום ההוכחות במישפט הרצח. כל זה שקר. דמי יון. אף אחד לא ראה באמת את הרוצח חים. לכן הלכתי מיוזמתי והעדתי בבית המישפט. זאת האמת, וצריך שיידעו אותה. בזמן העדות התובע ניסה כל הזמן להור כיה שאני משקר. השאלה הקשה ביותר שהוא שאל אותי היתה, למה שתקתי כל התורשים שהנאשמים היו במעצר, ונדו כרתי להגיד את האמת רק עכשיו. כי שהמישפט כבר עומד להסתיים, עניתי לו שזה לא נכון ששתקתי. אמרתי את האמת לכמה קציני מודיעין, אבל המידע הזה לא מצא חן בעיניהם. מפני שהיה נגד כיוון החקירה. לכן לא בדקו אותו ולא העבירו אותו הלאה.

נכון שהייתי יכול כבר לפני כמה חודשים לבוא ולהעיד מיוזמתי, אבל אני הסברתי בבית המישפט שהייתי בין הדי פטיש והסדן. מצד אחד אני קרוב של מישפחת כחיל, שמעוניינת לנקום בנאשמים, ומצד שני אני עובד עם המישטרה. שרוצה לסגור את התיק עליידי הרשעה של הנאשמים. זה גרם לי לחי שוב מאה פעמים לפני שהחלטתי להעיד. למען האמת יש עוד סיבה חשובה אחת לכך ששתקתי כל כך הרבה זמן. אני רוצה לשכנע שאמרתי את האמת, ואת זה אני אשיג רק אם אדבר בכנות. ובכנות אני יכול להגיד שדי שמחתי לראות את הנאשמים נופלים בפח שטמנה להם מישפחת כחיל.

הנאשמים הם עבריינים ואני נלחם נגד העבריינות. אני מכיר אישית את כל הדי נאשמים והם מכירים אותי. הם תמיד התייחסו אלי בזלזול. בגלל שאני עובד עם המישטרה. אני שונאתי אותם ולכן שמחתי שהם עומדים לדין. הייתי גם משוכנע

תשלום למודיע

דובר המישטרה הכחיש כי משראווי מקבל תשלום עבור פעילותו המודיעינית. אולם בבית המישפט הציג משראווי תלושי המחאות, המאשרים כי קיבל כספים. גם אנשי מישטרה, שהעידו בבית המישפט, אישרו שמשראווי מקבל שכר מהמישטרה. בתמונה: אחד מתלושיו של משראווי, שעלוו מוטבע סמל המישטרה ובמרכזו מופיעה המילה „מודיעין“.

לוס עדרי, אלברט („בבר“) עמר, יוסף („יוסה“) מסיקה והחיל שלמון. מורלי — הם כנופיה יריכה של מישפחת כחיל. יש ביניהם מילחמה על השליטה בסחר הסמים בנחמור ביפו. זאת היתה הסיבה שכחיל נרצח וזאת היתה הסיבה שמישפחת כחיל

נחשב משראווי לבן-ברית בעיני השוטרים והיחס אליו היה ידידותי. גם כותרות העיתונים הירבו להחמיא לו, כאשר דיווחו על מיבצעו, שסייעו למישטרה ללכוד עבריינים. יחס אנשי המישטרה כלפיו נעשה חם במיוחד אחרי שהעולמי-התחתון ניסה כמה פעמים להתנקש בחייו. משלא הצליח — התנקס בו עליידי הצתת אחיו בן ה-12, שניכוחו קשות. לאחרונה הוצתה גם מכוניתו של משראווי ונשרפה כליל.

למרות שהפך מוקד לשינאת העבריינים, לא הפסיק משראווי את פעילותו, והמשיך לספק מידע למישטרה. עובדה זו, ואהבתו הרבה לפירסום, הפכו אותו לדמות השנויה במחלוקת. היו שראו בו גיבור, המקדיש את חייו למילחמה בפשע, והיו שראו בו מטורף, המבקש למשוך אליו תשומת-לב, תוך סיכון עצמו ובני מישפחתו.

כאשר העידו אנשי המישטרה בבית המישפט וכפרו בהימנותו, האזין משראווי בפנים קפואים. הוא הקשיב בדריכות לדברים הנוקבים שהוטחו נגדו, אך מבטו לא הסגיר את ריגשותיו.

סיפור כדומון משראווי:

ראיתי קצינים שרק אתמול עוד היו חברים שלי עולים לדוכן ומשמצים אותי. זאת היתה ההרגשה הגרועה ביותר שהיתה לי בחיים. ידעתי שהם משקרים. הייתי בטוח שהצדק איתי, אבל לא הייתי יכול לעשות דבר נגדם. שתקתי.

שינאה

וצדק

אחרי שמסרתי את העדות בבית המישפט בא אלי קצין מישטרה והציע לי לשנות את העדות, תמורת ביטול החרם שהטילה עלי המישטרה. אמרתי לו שבשום מחיר לא אשנה, כי מה שאמרתי היה האמת. כשהוא ראה שלא יצליח להשפיע עלי, הוא אמר לי: „טוב, שלא תחשוב שניסיתי להדיח אותך. רציתי רק לעזור לך, אם לא אמרת את האמת. תעשה מה שאתה רוצה, אבל רק אל תגלה לאף אחד מה שדיברנו.“ זה הפרצוף האמיתי של המישטרה, היא בגדה בצדק.

כל מילה שאמרתי בבית המישפט היתה נכונה. הגעתי למקום הרצח של חאג' כחיל חצי שעה אחרי הרצח. אני קרוב של מישפחת כחיל, וככה הייתי צמוד אליהם כל הזמן ושמעתי מה שהם מדברים. אף אחד מהם לא ראה את הרוצחים. הנאשמים ברצח — האחים עמרם וקרן

תצפית על תחנת סמים

במיסגרת פעילותו ערך משראווי תצפיות ומעקבים. לדבריו, הביאה פעילותו להרשעתם של עבריינים רבים. לטענת משראווי מרצים בגללו אסירים תקופת מאסר כוללת של כ-1000 שנים. בתמונה: משראווי צופה מעל גג לעבר תחנת סמים ביפו.

או ואני משוכנע גם היום שלפחות חלק מהם באמת רצחו את חאג' כחיל. החלטתי להעיד לבסוף לטובתם, כי הגעתי למסקנה שהצדק צריך לנצח. אפילו שאני שונא אותם, ואפילו שאני משוכנע שחלק מהם רוצחים, אי אפשר להרשיע אותם על סמך הוכחות מפוברקות. אם אין הוכחות אמיתיות — צריך לזכות. מי שלא מבין את זה, לא יודע מה זה צדק. לקח לי הרבה זמן להגיע לזה. לא ישנתי בלילה לוח. אבל כשהגעתי — עשיתי את מה שהייתי צריך לעשות.

מה שהכי מרגיז אותי, זה שהמישטרה אומרת שקיבלתי כסף בשביל העדות. מכל ההשמצות זה פגע בי הכי הרבה. אני, שכל החיים שלי הייתי בסכנה בגלל שהסרתי עבריינים למישטרה, אלך למכור את עצמי בשביל 50 אלף לירות? בעד שום הון שבעולם לא הייתי עושה את זה. אי אפשר לרקוד על שתי חתונות. אני בחרתי לי את הדרך שלי ובה אני במשיך. לא בגדתי ולא אבגוד אף פעם במישטרה. אבל אני מתכוון להפסיק את הפעילות שלי. עד שאקבל התנצלות רשמית על כל השקרים שהמישטרה אמרה עלי.

נאמן

למדינה

התחלתי לעזור למישטרה בגלל מיקרה שקרה לי כשהייתי בן 15. שיחקתי עם חברים שלי בחוף יפו וזרקנו חול האחד על השני. לידנו ישבו עבריינים ועישנו חשיש. אני העפתי עליהם חול בטעות, ואחד מהם קם ונתן לי מכות רצח. מאז החלטתי להילחם בעבריינים ובפשע.

גם בבית קיבלתי תמיד חינוך להיות נאמן למדינה ולשילטון. אבי, עבד משראווי, הוא אדם מכובד מאד ביפו. בצעירי רותו הוא היה אלוף פלסטין באיגרוף. אחרי קום המדינה הוא נעשה פעיל של מפא"י. היום הוא רכז של מיפלגת העבר דה ביפו. בכל מקום נותנים לו כבוד גם מוזיגים אותו לפרש בסיכסוכים. מגיל קטן אבי הסביר לי, שאם אני רוצה, בתור ערבי, להיות בשקט ולהצליח, קודם כל אני צריך להיות נאמן למדינת ישראל, ולא להיגרר אחרי הקיצוניים. הוא גם אמר לי, שאם אני שומע שמדברים משהו נגד המדינה, תיכף אבוא לספר לו.

כשהחלטתי להילחם בפשע, היה ברור לי שפירוש הדבר הוא לעזור למישטרה. וההזדמנות לא אחרה לבוא. זמן קצר אחרי המיקרה בחוף הים ראיתי שוטר שמנסה לעצור לבדו סוחר סמים. השוטר נאבק עם העברייני והרבה אנשים הצטופפו מסביב, מבלי שמישהו יושיט יד לשוטר. להיפך, אפילו הוזיירו שלא להתערב.

יצאתי מבין הקהל והצעתי את עזרתי לשוטר. הוא נתן לי אויקים וביקש שאכיר בול את ידיו של העברייני, בשעה שהוא מחזיק אותו. העברייני הכיר אותי ואני הכרתי אותו. הוא אמר לי „סלומון, מה אתה עושה? אנהנו שגינינו מאותה שכר נה!“ אבל לא התייחסתי לזה ועזרתי לשוטר.

אחרי זה הזמינו את אבי ואותי למישטרה ונתנו לי ציון-לשבת וספר של המישטרה. הייתי גאה מאד והחלטתי להמשיך בדרך הזאת. הייתי מסתובב ביפו ורואה היכן סוחרים הסמים מחביאים את (המשך בעמוד 66)